

WINTRŮV RAKOVNÍK

3

XXIII. PŘEHÍLKA AMATÉRSKÝCH
DIVADELNÍCH SOUBORŮ

BŘEZEN 1999

NENÍ TĚŽKÉ DĚLAT ŘEDITELE

RAKOVNÍK. V letošním roce po dlouhé době poprvé má přehlídka Wintrův Rakovník nového ředitele. Stal se jím vedoucí oddělení Kulturní centrum při MěÚ v Rakovníku pan **Jaroslav Mokrejš**. Právě jemu jsme položili několik otázek ohledně jeho nové funkce.

□ **Jak jste se stal ředitelem přehlídky Wintrův Rakovník 1999?**

Pravděpodobně z titulu funkce vedoucího oddělení Kulturního centra. Navíc, až do letošního roku byl ředitelem přehlídky Jaroslav Kodeš. Vzhledem k tomu, že letos dělá odborného porotce, funkce ředitele by se kumulovala s funkcí ředitele přehlídky. Kdyby dělal oboje, asi by to nedělalo dobrotu. Alena Mutinská s Jaroslavem Kodešem mě tedy požádali, zda bych letos v roli ředitele nepůsobil já.

□ **Jak se cítíte v roli ředitele Wintrova Rakovníka?**

Celkem normálně. Zatím jsem nezpozoroval, že by to pro mě přinášelo nějaké složité povinnosti. Říkám úvodní řeč na rozborovém semináři – vítám soubory. Dá se říci, že celá přehlídka je zaběhlá. Není divu, letošní ročník je již dvacátý třetí. Organizační zabezpečení si dělají členové DS Tyl sami, není tedy vůbec těžké dělat ředitele akce tohoto typu. Řekl bych, že to může dělat každý. Něco jiného by to bylo, kdyby se jednalo o novou akci nebo kdyby se něco měnilo. Dá se říci, že kádr organizátorů je stabilní a přehlídka běží samospádem. Nepociťuji, že by se jednalo o mimořádnou funkci.

□ **Objevily se na přehlídce nějaké problémy?**

Žádné zádrhele nejsou, ovšem to není moje zásluha. Je to zásluha lidí, kteří se o organizaci přehlídky starají již dlouho dopředu. Přehlídka samotná je pouze vyvrcholením jejich práce. Děkuji za informace

Jan Švácha

Jaroslav Mokrejš a František Staněk při zahájení 23. Wintrova Rakovníka.

MALÁ ANKETA

ROZPAKY NAD SLUŽKAMI

Vycházejí z dveří luženského kinosálu a moc se jim nejprve mluvit nechce. Ale za chvíli, po krátkém naléhání, vypovídají studenti dvou rakovnických středních škol, Masarykovy obchodní akademie a Gymnázia Zikmunda Wintra, o svých dojmech z představení. A toto je necenzurovaná třída názorů 15 – 17 letých:

- Já jsem to vůbec nebrala. Byl to chaos.
- Bylo to zajímavý, ale nelíbila se mi sprostá slova.
- Myslím si, že to bylo hezký, ale ...
- Dost lidí to asi nestránilo. Asi jsme to všechno nepochopili. Jestli vlastně bylo co pochopit.
- Dojmy? Super!
- Bylo to hezký, hezky provedený.
- Hodně-dlouhý, chaotický, myšlenka byla zadupaná.
- Slečna ve spodním prádle byla úchvatná. Ti kluci taky nebyli špatní. Ale mělo to být kratší.
- Docela mě to štlve, že jsme přišli o 3 vyučovací hodiny (všeobecný smích).
- Docela dobrý. Byly tam divadelní momenty, které jsem nečekala.
- Výborné otevření hry. Ta hovorová slova tam seděla.
- Příliš mě to nenadchlo. Od herců to bylo moc strojený, žádná přirozenost, asi to byl úmysl. Asi mně unikla veškerá myšlenka hry.
- Myslím, že to bylo působivé, ale na náš věk moc těžké dílo.
- Docela dobrý.
- Je to otřes.
- Začátek se mi líbil. Ale pak to upadalo a ke konci to bylo moc rozvleklý. To jak už to bylo v tom reálu.
- Bylo to moc hezký, ale moc dlouhý. Chtělo to možná přestávku.

HARMONOGRAM DNEŠNÍHO DNE

SOBOTA 27. BŘEZNA 1999

10.00 hod.

Sál KC

David Dvořák

ÚŘEDNÍ HODINY

Divadlo IGDYŽ Kolín

14.30 hod.

Sál KC

Karel Texel

ŠVEC NA STŘEŠE

Divadelní spolek Jitřenka Žatec

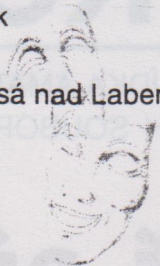
19.30 hod.

Kino Lužná

Slawomir Mrožek

TANGO

Divadlo AHA! Lysá nad Labem

HODNOCENÍ ODBORNÉ POROTY

RAJČATŮM SE LETOS NEDAŘÍ

Divadelní soubor Havlíček Neratovice přivezl na Wintrův Rakovník 1999 inscenaci hry amerického autora Johna Patricka **RAJČATŮM SE LETOS NEDAŘÍ**. Podobně jako i v dalších hrách tohoto autora je vážné téma úniku člověka z moderní civilizace do nějaké oázy klidu a míru zpracováno v rovině komedie. Jeho hry jsou zábavné a vážné zároveň. V „Rajčatech“ je to filmová herečka Myra Marlowová, která utíká z prostředí hollywoodského showbusinessu do zapadlé vesnice, kde se hodlá věnovat psaní svých pamětí a pěstování rajčat. Ačkoli se opravdu snaží vycházet s lidmi v novém prostředí co nejlépe, nedosáhne svého cíle prostě proto, že v současné době už vlastně není kam utéci. První polovina představení byla poznamenána špatnou přítomností mluveného slova, díky nepříznivé akustice sálu. Posléze se přece jen podařilo navázat kontakty jeviště s hledištěm, ale nervozita herců, vzniklá díky těmto nepříznivým okolnostem, přece jen zanechala na představení stopy, projevující se v mechanickém temporytmu, v nedostatečné gradaci kolize i peripetie a tím i v málo výrazné plastice dramatických postav. Byla tím oslabena i účinnost oné vážné spodní linie a zároveň i zábavnost představení. Těmito úskalími proplul s úspěchem vlastně pouze Piney Františka Živného.

Jarmila Černíková

HODNOCENÍ ODBORNÉ POROTY

SLUŽKY

DIVADLO AHA! Lysá nad Labem uvedlo hru poválečného francouzského dramatika – existencialisty Jeana Geneta (1910–1986) **SLUŽKY**.

U Geneta, náležejícího k autorům divadla absurdity, se jednotlivé detaily, skutečnosti a významy neustále transformují (hra ve hře, několikanásobné vrstvení významů atd.). Vzniká tak složitý hieroglyf, kterým autor sděluje, že nic není tím, čím se jeví být, ale něčím jiným. Jazyk jeho her je plný symbolů, patosu a expresivity. Nejinak je tomu v inscenaci Divadla AHA! Režisér Miroslav Pokorný, aniž by v Genetově textu provedl podstatné úpravy, původní předlohu svou inscenací překračuje, činí ji ještě vrstevnatější a posunuje významy v ní zakotvené a její celkové obsahové sdělení. Činí tak především hereckými prostředky, svébytným výkladem postav hry a jejich jednáním a konečně připsáním němé role Pána. Představení otevírá expozicí dvou mužů – herců, kteří jsou za úplatu najati k sehrání Služek. Jeho Milostivá paní je Pánem přivezena na invalidním vozíku a nalíčena, aby se v patřičných chvílích, probrána z kómatu, zmocnila jeviště a byla z něho v závěru odvezena mrtva po vypití otráveného nápoje. Pán bedlivě sleduje celou hru a dle potřeby dává direktivy jejím protagonistům. Přestože oba představitelé služek selžou a nepodají Milostivé paní otrávený nápoj a Pán tuto akci provede osobně, dostanou od Pána za svou produkci zapláceno. Pán odlíčí představitelku Milostivé paní a představení končí.

Dramatické postavy se těmito posuny dostávají do mnohavrstevnatého přediva vztahů. Navzdory věku a z něho plynoucí menší jevištní zkušenosti se zhostil herecký soubor tohoto velice těžkého úkolu dobře. Režisér buduje inscenaci tu vypjatými, tu zklidněnými promyšlenými dramatickými situacemi. Jeho režijní nápaditost je jakoby nekonečná. Inscenace sice nezveřejňuje osudy jedinečných individuí, aby jejich prostřednictvím došla k zobecněnému myšlenkovému poselství. Vytváří spíše mozaiku chování a postojů obecných typů, která se skládá v obraz jakéhosi theatrum mundi, či spíše cirkusu světa, z něhož není úniku, v němž se dá za peníze cokoli, kde jediná naděje vězí ve fenoménu smrti. Inscenaci utváří významotvorná scénografie a hudební složka.

Přehlídkové představení poukázalo na nebezpečí diváckého dojmu ze zdlouhavosti inscenace, respektive i na nebezpečí ztráty pozornosti, která by mohla přivodit ztrátu orientace diváka. Zdá se, že jádro tohoto problému tkví v oslabení důslednosti v hereckém jednání, setření ostrých stříhů mezi jednotlivými dramatickými situacemi. Na jevišti v Lužné se to projevilo zejména v druhé části hry. Nicméně, viděli jsme inscenaci na vysoké úrovni, která přináší ne jeden podnět k přemýšlení o světě, v němž žijeme, i řadu impulzů k přemýšlení o divadle a jeho možnostech.

Milan Strotzer

Zpravodaj Wintrův Rakovník 1999 vydává Městský úřad v Rakovníku, oddělení Kulturní centrum.

Redakční rada Zdeněk Brůžek, Jan Švácha a Anna Rollová, fotograf Jiří Chlum. Všechny informace též na www.regia.cz.

Toto 3. číslo vyšlo 27. března 1999. Sazba Lokša PrePress.